

دو تا ۱۱۵	در میان گذاشتن برکات ۲۳
T = معلم ۱	S = معلم ۲
	یک شاگرد آنچه از رومیان ۹: ۱ تا ۱۲: ۲۱ یاد گرفته است در میان می گذارد.

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه که در مورد در میان گذاشتن برکات رازگانهایتان است یاد خواهید گرفت که شاگرد عیسی مسیح باشید. دو معلم آنچه از رازگهان خود یاد گرفته اند در میان خواهند گذاشت. هفته گذشته هر روز با قسمتی از عهد جدید رازگهان داشته ایم. یکبار در هفته با هم جمع می شویم تا آنچه یاد گرفته ایم با هم در میان بگذاریم. در حالیکه به این برنامه گوش می کنید در دفترچه خود یادداشت بردارید و یا برنامه را ضبط کنید. ما دروس و حقایق مهمی را که از رازگانهای خود یاد گرفته ایم در میان خواهیم گذاشت و به بعضی سوالات مشکل پاسخ خواهیم داد. عنوان امروز این است: یک شاگرد آنچه از رومیان ۹: ۱ تا ۱۲: ۲۱ یاد گرفته است در میان می گذارد.

(S) نکته ۱. در میان گذاشتن برکاتی از رومیان ۹: ۱ تا ۱۲: ۲۱

هفته گذشته رومیان ۹: ۱ تا ۱۲: ۲۱ را خوانده ایم و بر آن تعمق و دعا کرده ایم. حالا از یادداشتهای رازگهان خود برای در میان گذاشتن حقایق و دروس مربوط به این قسمت استفاده می کنیم و بعضی سوالات را مورد گفتگو قرار خواهیم داد.

(T) می خواهم از رومیان ۹: ۶-۱۶ درباره انتخاب خدا مطلبی را در میان بگذارم. این قسمت تعلیم می دهد که مردم چگونه فرزند خدا می شوند و یا به زبانی دیگر، چگونه مردم قسمتی از " اسرائیل واقعی " می شوند. اول در رومیان ۹: ۶-۹ می خوانیم که مردم فقط با وعده با اقتدار الهی فرزندان خدا می شوند و نه از طریق اجداد جسمی خود. کتاب مقدس می گوید، نه آنانی که از نسل اسرائیلند بلکه آنانی که اسرائیل واقعی هستند! ... " یعنی فرزندان جسم، فرزندان خدا نیستند بلکه فرزندان وعده از نسل محسوب می شوند. " برای مثال خدا به ابراهیم و سارا و پسرشان اسحاق وعده ای داد نه با ابراهیم، هاجر و پسرش اسماعیل.

دوم در رومیان ۹: ۱۰-۱۳ می خوانیم که مردم نه با به شایستگی خود بلکه با انتخاب و دعوت پر اقتدار الهی فرزند خدا می شوند. کتاب مقدس می گوید، " تا اراده خدا بر حسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت. " (شریف - قسمت دوم آیه ۱۲) برای مثال خدا یعقوب را انتخاب کرد و نه عیسو را تا نقشه الهی خود را عملی کند. او گفت، " یعقوب را دوست داشتم اما عیسو را دشمن. " واژه دشمن در اینجا احساسات خدا را نشان نمی دهد بلکه بر انتخاب و عمل خدا دلالت می کند. سوم در رومیان ۹: ۱۴-۱۶ می خوانیم که مردم با تمایلات و با تلاشهای خود فرزند خدا نمی شوند بلکه با رحمت و شفقت خدا. کتاب مقدس می گوید، " برکات خدا به خواهش یا کوشش مردم به آنان عطا نمی شود بلکه به کسانی عطا می شود که خدای رحیم انتخاب کرده باشد. " (شریف - آیه ۱۶) برای مثال خدا بر موسی رحم کرد و نه بر فرعون که پادشاه مصر بود.

انتخاب خدا هم در عهد عتیق و هم در عهد جدید عمل کرد. در رومیان ۸: ۲۹-۳۰ می خوانیم، " زیرا خدا که از ابتدا می دانست چه کسانی به سوی او خواهند آمد چنین اراده فرمود که اینان به شباهت فرزندش درآیند تا مسیح فرزند ارشد باشد و آنان برادران او پس هنگامی که ما را برگزید ما را به نزد خود فرا خواند و چون به حضور او آمدیم ما را بی گناه به حساب آورد و وعده داد که ما را در شکوه و جلال خود شریک سازد! " اول عبارت " از ابتدا می دانست " به معنی بی تفاوت بودن نیست انگار خدا از قبل می دانست که چه کسانی ایمان می آورند و چه کسانی ایمان نخواهند آورد. بلکه به مفهوم دانشی انتخاب گر است که لطف خود را شامل حال یک نفر می کند و او را مورد محبت و توجه قرار می دهد. دوم عبارت " پیش معین فرمود " (در ترجمه قدیم) یعنی " از قبل هدف تعیین کردن " یا " از قبل برای چیزی تصمیم گرفتن " و در دوم تسالونیکیان ۲: ۱۳-۱۴ می خوانیم، " زیرا خدا از همان ابتدا شما را برگزید تا نجات دهد و به وسیله قدرت روح پاکش و ایمانتان به راستی، شما را پاک سازد. به همین منظور او مژده نجات را به وسیله ما به شما رساند و از طریق ما شما را دعوت کرد تا در جلال خداوند ما عیسی مسیح شریک گردید. " خدا قبل از شروع تاریخ مردم را انتخاب کرد و در طی تاریخ مردم را به انجیل دعوت کرد.

(S) می خواهم از رومیان ۹: ۱۷-۱۸ موضوع سنگدلی را در میان بگذارم. " زیرا کتاب به فرعون می گوید برای همین ترا برانگیختم تا قوت خود را در تو ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان ندا شود بنابراین خدا به هر که می خواهد رحم می کند و هر که را می خواهد سنگدل می سازد. " انتخاب خدا یا رد کردن کسی توسط او مسئولیت انسان را نادیده نمی گیرد. برای مثال وقتی در کتاب خروج در مورد فرعون می خوانیم می بینیم که فرعون بارها ملت خود را در برابر خدا و کلام خدا سخت می سازد. در خروج ۷، فرعون دید که جادوگران او دارای قدرت جادویی هستند پس قلب خود را سخت ساخت و از خدا اطاعت نکرد. او اجازه نداد که اسرائیلیان بروند. در خروج ۸، پس از اینکه از بالای قورباغه ها خلاصی یافت باز هم قلب خود را سخت ساخت و به آنچه خدا گفت گوش نکرد. حتی وقتی جادوگرانش به او هشدار دادند که " این انگشت خداست " او قلب خود را سخت ساخت و باز هم به حرف خدا توجهی نکرد. فرعون با

شکستن قول خود نسبت به رفتن اسرائیلیان با فریب عمل کرد. در خروج ۹ و ۱۰ قلب او صادق نبود و توبه ای ریاکارانه نمود. او از خدا نترسید و رد کرد که در برابر خدا، خود را فروتن کند. فرعون خودش مسئول سختدلی قلب خود بود. در چند جای کتاب مقدس می خوانیم که خدا دل کسانی را سخت ساخت که بارها، دل خود را در مقابل او سخت ساختند. دو علت سختدلی، ادامه دادن به گناه و عدم اطاعت دائم از کلام خداست. عبرانیان ۳: ۱۳ به ما می گوید، "تا فرصت باقی است" هر روز یکدیگر را در ایمان تقویت کنید تا هیچ یک از شما فریب گناه را نخورد و نسبت به خدا بی اعتنا نگردد. "و عبرانیان ۳: ۷ می گوید، "امروز به او گوش فرا دهیم و با دقت صدای او را بشنویم."

در میان گذاشتن برکات از رومیان فصل ۱۰.

(T) می خواهم از رومیان ۱۰: ۴-۷ در مورد عدالت خدا که از طریق مسیح بدست می آید مطلبی را در میان بگذارم. توضیح دادن این کلمات سخت است. این قسمت مقایسه ای است بین این فرضیه که عدالت با نگر داشتن شریعت عهد عتیق بدست می آید یا از طریق ایمان به عیسی مسیح.

اول. عهد عتیق در لایوان ۱۸: ۵ می گوید، "اگر قوانین مرا اطاعت کنید زنده خواهید ماند." این جمله به این معنی نیست که کسی با حفظ شریعت عادل شمرده می شود. اما به این معنی است که زندگی کردن در چارچوب و یا قلمرو شریعت خدا، به معنی زندگی واقعی است و تنها زندگی است که خدای قدوس را خشنود می سازد. اما هیچ انسانی نتوانسته است تمام شریعت خدا را نگر دارد به غیر از عیسی مسیح. عیسی مسیح تمام مقتضیات شریعت خدا را انجام داد و برای تمام کسانی که به او ایمان آورند منشاء عدالت شد.

عیسی مسیح از طریق مرگ و قیامت تمام شرایط شریعت را انجام داده و هر انسانی که به او ایمان آورد در کاملیت عدالت او شریک خواهد شد. خدا هر انسانی را که به او ایمان آورد بر اساس عدالت مسیح، صد در صد عادل اعلام خواهد کرد.

دوم. این اقتباس "نیازی نیست که به آسمان صعود کنید و در آنجا مسیح را بیابید و او را فرود آورید تا به شما یاری دهد و همچنین نیازی نیست که به میان مردگان بروید تا مسیح را زنده کنید" از تثنیه ۳۰: ۱۱-۱۴ است. در این متن، ورود اسرائیل به سرزمین موعود نزدیک شده بود. اما آنها فقط از طریق رحمت و فیض خدا می توانستند وارد شوند نه توسط شایستگی یا با تلاشهای شخص خودشان. شریعت خدا فقط به خاطر فیض خدا به اسرائیل داده شده بود نه به عنوان وسیله ای برای ورود به آن فیض. پولس از این مثال عهد عتیق استفاده می کند تا دو چیز را نمایش دهد. ورود به کنعان آسمانی یا حیات ابدی بر اساس شایستگی یا تلاشهای شخص نیست بلکه فقط به خاطر رحمت خدا و هدیه مجانی نجات است و حفظ شریعت خدا وسیله ای برای ورود به کنعان آسمانی نیست. عیسی مسیح از آسمان آمد و بر روی زمین به جای قوم خود متحمل عذاب جهنم شد. عیسی مسیح با پوشیدن ذات بشری، با رنج کشیدن با مرگ بر روی صلیب و با قیام خود کار سخت نجات را کامل انجام داد. نجات فقط از طریق فیض خدا است. پس ما نباید سعی کنیم با تلاش زیاد برای حفظ شریعت، خودمان را نجات دهیم. نجات از طریق حفظ شریعت نه تنها غیر ممکن است بلکه کاملاً غیر ضروری است. انجام هر تلاش انسانی برای نجات خود، انکار کاری است که عیسی مسیح قبلاً یکبار و برای همیشه در تاریخ بشر انجام داد.

(S) می خواهم از رومیان ۱۰: ۸-۱۷ این موضوع را در میان بگذارم که عدالت خدا فقط از طریق ایمان بدست می آید. رومیان ۱۰: ۸ می گوید که نجات نیازی به تلاش ندارد بلکه فقط پاسخ ایمان را می طلبد. رومیان ۱۰: ۹-۱۱ می گوید هر کس در قلب خود ایمان آورد و با دهان خود اعتراف کند نجات خواهد یافت. رومیان ۱۰: ۱۲-۱۳ می گوید راه نجات یهودیان و امتهای یکدیگر تفاوتی ندارد و رومیان ۱۰: ۱۴-۱۷ می گوید پس مهم است که اعلام کننده انجیل را مانند پیغام انجیل بپذیریم. برای اعلام پیغام انجیل، اعلام کننده انجیل نیز ضروری است. پیغام را باید شنید و با ایمان آن را پذیرفت. بالاخره اینکه تنها راه مناسب برای ابراز این ایمان قلبی این است که شخص با دعا، خدا را دعوت کند و اعتراف کند که عیسی مسیح نجات دهنده و خداوند است.

(T) می خواهم به این سؤال پاسخ بدهم که آیا بین یک یهودی و غیر یهودی (امتها) تفاوتی وجود دارد. این واقعیت دارد که خدا بین یک یهودی و یکی از امتهای اصلاً تفاوتی قائل نمی شود. رومیان ۲: ۱۱ می گوید که خدا از یهودیان طرفداری نمی کند. یهودیان از نظر طبیعی و قومی، قوم خاص خدا نمی باشند. فقط کلیسای مسیحی، قوم خاص خدا بر روی زمین است که شامل هم یهودیان نجات یافته و هم امتهای نجات یافته می باشد! رومیان ۲: ۲۸-۲۹ می گوید یک یهودی واقعی کسی نیست که پدر و مادرش یهودی باشند بلکه کسی است که در درون از روح القدس تولد تازه پیدا کرده باشد! واژه یهودی به معنی "تحسین" است و مربوط به کسانی است که از طرف خدا تحسین می شوند و نه از جانب انسان! فقط کسانی از طرف خدا تحسین می شوند که تولد تازه دارند. رومیان ۳: ۹-۲۴ می گوید هم یهودیان و هم امتهای زیر گناه هستند و رومیان ۳: ۳۰ می گوید که هم یهودیان و هم امتهای فقط از طریق ایمان به عیسی مسیح می توانند نجات بیابند. خدا برای نجات یهودیان در آینده برنامه دیگری در نظر ندارد. رومیان ۴: ۹-۱۲ می گوید برکت بخشش

گناهان برای یهودیان و امتهایی است که به عیسی مسیح ایمان بیاورند صرفنظر از اینکه ختنه باشند یا نباشند. رومیان ۹: ۲۴ می گوید که خدا هر دو، هم یهودیان و هم غیر یهودیان را دعوت میکند. رومیان ۹: ۲۷ می گوید تعداد کمی از یهودیان نجات خواهند یافت. رومیان ۹: ۱۷-۱۸ نشان می دهد که تمام امتهای نجات خواهند یافت. غلاطیان ۳: ۲۸-۲۹ و کولسیان ۳: ۱۱ می گوید که در عیسی مسیح یهودی یا یونانی بودن مهم نیست. بعد از مرگ و قیام عیسی مسیح یهودیان نیز همانند سایر اقوام روی زمین می باشند. تمام وعده های خدا به اسرائیل در دوران عهد عتیق، در عیسی مسیح انجام شده و یا در آینده فقط در عیسی مسیح انجام خواهد شد.

در میان گذاشتن برکات از رومیان فصل ۱۱

(S) می خواهم از رومیان ۱۱ درباره درخت زیتون و شاخه هایش مطلبی را در میان بگذارم. من متوجه شدم که فقط یک درخت زیتون وجود دارد. در ارمیا ۱۱: ۱۶ درخت زیتون تصویری است از قوم خدا در عهد عتیق و در رومیان ۱۱ درخت زیتون باز هم تصویری است از قوم خدا در دوران عهد جدید. ریشه درخت زیتون کسی نمی تواند باشد به غیر از عیسی مسیح. در عهد عتیق خدا به پاتریارخ ها (آیه ۲۸)، ابراهیم، اسحاق و یعقوب وعده داد که عیسی مسیح همان ذریتی است که از او تمام خاندانهای روی زمین برکت می یابند (پیدایش ۱۲: ۳). عهد جدید بوضوح تعلیم می دهد که این ذریت (اولاد) عیسی مسیح است (غلاطیان ۳: ۱۶). امروزه قوم خدا شامل یهودیان و غیر یهودیان (امتها) است که در سرتاسر جهان زندگی می کنند و به عیسی مسیح ایمان دارند. آنها را " کلیسا " یا " ملکوت خدا " نیز می نامند. شاخه های درخت زیتون بیانگر تک تک ایمانداران در عیسی مسیح است. تمام یهودیانی که ادعا دارند قوم خدا هستند اما عیسی مسیح را رد می کنند از این درخت زیتون قطع شده اند. آنها دیگر قوم خدا نیستند! و تمام غیر یهودیان یا امتهایی که به عیسی مسیح ایمان می آورند به این درخت زیتون پیوند خواهند شد. آنها قسمتی از قوم خدا در این جهان خواهند بود. در رومیان ۱۱: ۲۲ پولس رسول هشدار می دهد که اگر شاخه های امتهای در مهربانی و محبت خدا ثابت نمانند و از ایمان به عیسی مسیح دور شوند، آنها نیز از این درخت زیتون بریده خواهند شد و در رومیان ۱۱: ۲۳ او به شاخه های یهودی که بی ایمانی را کنار می گذارند وعده می دهد که با ایمان به عیسی مسیح دوباره به قوم خدا پیوند خواهند خورد.

(T) می خواهم از رومیان ۱۱: ۲۵-۲۷ به این سؤال پاسخ بدهم. " تعداد کامل غیر یهودیان " و " همگی اسرائیل نجات خواهند یافت " به چه معنی است؟ خدا برای نجات دارای دو برنامه متفاوت نیست. او برای آوردن تمام امتهای به ملکوت خدا دارای یک برنامه نجات و برای آوردن تمام یهودیان به ملکوت خود دارای برنامه نجات دیگری نیست. خدا فقط یک نقشه نجات دارد که شامل هم یهودیان و هم غیر یهودیها می شود. اول. پولس رسول نشان می دهد که چطور بین سختدلی اسرائیل و نجات امتهای ارتباط متقابلی وجود دارد. در آیه ۱۱ و ۲۵ او می گوید لغزش یهودیان در گناهانشان و سختدلی آنها در مقابل انجیل باعث نجات نخستین امتهای شد. در کتاب اعمال بارها و بارها می خوانیم که چگونه رسولان نخست انجیل را برای یهودیان موعظه کردند و چطور بعضی از آنها ایمان آوردند و اما بعضی دیگر رسولان را تحت جفا قرار دادند. بعد از آن می خوانیم که رسولان از یهودیان رویگردان شده و به سمت غیر یهودیان رفتند و انجیل را برای آنها موعظه کردند و بسیاری از امتهای ایمان آوردند. البته بسیاری از امتهای نیز ایمان نیاوردند و به مسیحیان جفا می کردند. دوم. پولس رسول نشان می دهد که چطور ارتباط متقابلی بین نجات غیر یهودیان و نجات یهودیان وجود دارد. در رومیان ۱۱: ۱ می خوانیم یهودیان وقتی دیدند که امتهای به عیسی مسیح ایمان آورده اند و چگونه زندگی آنها تغییر کرده است، بسیار حسادت کردند. در رومیان ۱۱: ۱۴ می خوانیم که این باعث شد بسیاری از یهودیان به عیسی مسیح ایمان آورده و نجات بیابند. از نخستین آمدن عیسی مسیح تا آمدن ثانویه او انجیل باید هم به غیر یهودیان و هم به یهودیان جهان موعظه شود و تعداد بی شماری از امتهای و همینطور یهودیان نجات خواهند یافت. فقط وقتی تعداد امتهای و تعداد یهودیانی که نجات یافته اند کامل شود عیسی مسیح به این دنیا بازگشت خواهد کرد. " تعداد کامل غیر یهودیان " یعنی تمام امتهایی که خدا با اقتدار خود انتخاب کرده تا در سرتاسر تاریخ نجات بیابند و " همگی اسرائیل " هم شامل تعداد کامل یهودیانی است که خدا مقتدرانه انتخاب کرده تا در سرتاسر تاریخ نجات بیابند. " همگی اسرائیل " یا " تعداد کل یهودیان " که نجات خواهند یافت یعنی کل برگزیدگان اسرائیل در سرتاسر تاریخ. برای مثال، در زمان پاتریارخ ها خدا ابراهیم، اسحاق و یعقوب را انتخاب کرد و نه اسمائیل و عیسو. در زمان ایلیا خدا ۷۰۰۰ را برگزید که در مقابل بتها زانو نزدند و بر طبق رومیان ۱۱: ۵ در زمان پولس، عده ای از ایمانداران یهودی وجود داشتند که با فیض خدا برگزیده شده بودند.

در میان گذاشتن برکات از رومیان فصل ۱۲

(S) می خواهم از رومیان ۱۲: ۱۷-۲۱ در مورد انتقام یا بخشش مطلبی را در میان بگذارم. اول. اینکه انتقام از خصوصیات اصلی یک غیر مسیحی است. وقتی شخصی باعث آزار یا سرافکنندگی غیر مسیحیان می شود اغلب آنها به دنبال انتقام از او می باشند. آنها می گویند در مقابل سایر مردم آبرویشان رفته و باید آبروی شخصی یا خانوادگی خود را

برگردانند. پس وقتی شخص خاطی را می کشند، خودشان را در جای خدا قرار می دهند. در رومیان ۱۲: ۱۷-۲۱ خدا می گوید، "هرگز به عوض بدی، بدی نکنید. طوری رفتار کنید که همه بتوانند ببینند که شما در کارهایتان صادق و درستکار می باشید. با هیچکس جر و بحث نکنید تا آنجا که ممکن است با مردم در صلح و صفا به سر برید. برادران عزیز هرگز از کسی انتقام نگیرید انتقام خود را به خداوند واگذار کنید چون در کتاب آسمانی نوشته شده که مجازات انسانها از آن اوست پس اگر دشمنت گرسنه باشد به او غذا بده و اگر تشنه باشد به او آب بده تا از کاری که کرده شرمگین و پشیمان شود. اجازه ندهید بدی بر شما چیره شود بلکه با نیکی کردن بدی را مغلوب سازید. " کتاب مقدس انتقام را ممنوع کرده چون این کار فقط حق خدا است! اگر شخص خلاقار مستحق مجازات است خدا او را در وقتش مجازات خواهد کرد! دوم. بخشش از خصوصیات اصلی یک مسیحی است! شخص مسیحی می تواند و می خواهد ببخشد و خواهد بخشید چون خدا همه گناهان او را بخشیده است. عبرانیان ۷: ۲۷ تعلیم می دهد که عیسی مسیح یکبار و برای همیشه زندگیش را قربانی گناهان ما کرده است. عبرانیان ۸: ۱۲ تعلیم می دهد که او تمام گناهان ما را بخشیده است. اول یوحنا ۱: ۹ تعلیم می دهد که اگر ما بعد از مسیحی شدنمان هم گناهانمان را اعتراف کنیم او به بخشیدن و پاک کردن هر ناراستی ادامه خواهد داد. سوم. مسیحیان وظیفه دارند که دشمنان خود و خلاف کاران را ببخشند حتی اگر آن خلافکاران، اشتباه خود را نپذیرند! متی ۱۸: ۲۱-۳۵ تعلیم می دهد که مسیح همه گناهان مسیحیان را بخشیده است پس لازم است که مسیحیان هم تمام کسانی را که به آنها بدی کرده اند ببخشند و در متی ۶: ۱۴-۱۵ مسیح هشدار می دهد که اگر ما سایر مردم را نبخشیم او هم ما را نخواهد بخشید! بخشش ما را از این آزاد می سازد که غلام احساساتی نشویم که متمرکز بر شخص خلاقار است و ما را آزاد می کند تا با محبت کردن خدا و محبت کردن دیگران خدا را خدمت کنیم. تنها مذهب دنیا که پیغام بخشش را اعلام می کند و بخشش واقعی را به کار می برد مذهب مسیحی است!

(T) تکلیف برای هفته آینده

اول. رومیان ۱۳: ۱-۱۶: ۲۷ را به هفت قسمت تقسیم کنید. هر روز با یک قسمت رازگهان داشته باشید. حاصل رازگانهای خود را در یک دفترچه، یادداشت کنید. هفته ای یکبار با یکی از دوستان خود ملاقات کنید و یا در یک مشارکت خانگی و یا گروه شاگردی شرکت کنید و رازگانهای خود را در میان بگذارید.
دوم. کتابهای دستور العمل " بروید و شاگردان بسازید " را ملاحظه کنید و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می کنم
سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه دوره شاگرد سازی از رادیو گوش کنید.